

Motion till riksdagen

1988/89:So413

av Gudrun Schyman och Rolf L Nilson (båda vpk)

Psykologers och psykoterapeuters
ansvarsförhållanden

Första januari 1983 trädde en ny gällande hälso- och sjukvårdslag (HSL) i kraft. I den utredning (HSU) som föregick lagen diskuterades bl a det medicinska ledningsansvaret. Därvid konstaterade departementschefen bl a följande:

Jag är medveten om att förhållandena inom vissa verksamhetsområden, bl a inom delar av den psykiatriska vården, är sådana att det redan idag kan övervägas att lägga delar av ledningsansvaret på någon annan än läkare. Det förefaller troligt att utvecklingen kommer att förstärka behovet av alternativa lösningar, när det gäller ledningen av verksamheten.

Detta citat är väl värt att ta i beaktande när nu det inom regeringen förbereds förslag angående ledningsansvaret inom den offentliga hälso- och sjukvården.

Inom vissa delar av hälso- och sjukvården, däribland kanske främst barn- och ungdomspsykiatri liksom allmänpsykiatri, finns behov av och användes kunskap hämtad från andra fristående vetenskaper än de medicinskt biologiska. En sådan vetenskap är den psykologiska. Det finns idag vetenskapliga företrädare och tillämpare för denna disciplin, vilka dessutom har legitimerats av samhället för att markera den kompetens de besitter inom bl a hälso- och sjukvårdsområdet.

Det förefaller ej i alla delar som helt relevant att dessa yrkesutövare, när de arbetar inom sitt eget kompetensområde, *skall vara underställda andra professionsutövare med kompetens inom andra vetenskapsfält.*

Kontinuitet i vården är betydelsefull i dagens och morgondagens hälso- och sjukvård. Den garanteras bl a genom att den som fått ansvaret för att genomföra en behandling också måste få det fulla ansvaret för patienten. Det betyder att en psykolog som genomför behandling av en patient också måste tilldelas de befogenheter som odelat patientansvar innebär.

Den legitimerade psykologen har givetvis som andra yrkesgrupper sitt yrkesansvar, men detta bedöms vara otillräckligt i förhållande till de kvalificerade kunskaper och arbetsuppgifter som psykologen besitter. Ett speciellt psykologiskt ledningsansvar, jämställt och utbytbart mot det medicinska ledningsansvaret, bör kunna åläggas gruppen leg. psykologer.

Vi föreslår att en utredning tillsätts för att se över psykologers och psykoterapeuters ansvarsförhållanden inom främst barn- och ungdomspsykiatri samt allmänpsykiatri. Utredningen bör föreslå de förändringar som är nödvändiga i hälso- och sjukvårdslagen för att garantera psykologer och psykoterapeuter ett självständigt lednings- och behandlings-

ansvar beträffande psykologisk diagnostik och behandling oavsett medicinskt ledningsansvar.

Mot. 1988/89
So413

Det ska här betonas att psykologisk kunskap inte enbart används för individcenterad diagnos och behandling. Kunskapen är av minst samma betydelse när det gäller att utforma vårdorganisationer, leda verksamheter av dessa samt att ge innehåll i vårdprogram och förståelse för mellanmänniska relationers betydelse inom områdena vård, behandling samt förebyggande arbete.

Det föreligger alltså ett allmänt intresse av att utreda lednings- och ansvarsförhållandena för andra kompetensföreträdare inom olika verksamheter. En sådan kompetens är den legitimerade psykologens.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att en utredning tillsätts för att se över psykologers och psykoterapeuters ansvarsförhållanden inom främst barn- och ungdomspsykiatri samt allmänpsykiatri enligt vad som anförts i motionen.

Stockholm den 18 januari 1989

Gudrun Schyman (vpk)

Rolf L Nilson (vpk)

